

På Tonga er der aldrig langt til den nærmeste, tomme badestrand.



# På eksotisk opdagelse midt i Stillehavet

**Langfart.** Midt ude i ingenting ligger øgruppen og verdens mindste kongerige, Tonga, omringet af det enorme Stillehav, der spænder fra turkis til dybblå. Her er tomme palmestrande, religiøse øboere og et fantastisk undervandsunivers, hvor man kan være heldig at svømme med pukkelhvaler. Til de eventyrlystne kan man tage på opdagelse over det oprørske hav til paradisoen Ha'apai.



Søndag er ekstrem hellig i Tonga. Hele folket går i kirke, og alle butikker er lukket. Det er heller ikke muligt at tanke sin bil, og man må kun bruge bilen under særlige omstændigheder den dag. Her ses de lokale foran en kirke på Ha'apai.

#### Fortsat fra side 5

De lokale, som udgør 95 pct. af folkene om bord, står i kø til toiletet for at vende maven på vrangen, og en syrlig stank af opkast breder sig, mens folk, der ikke er søsyge, snart kan tælles på mindre end en hånd.

Sådan fortsætter det i flere timer, indtil grønne palmetoppe endelig skyder op i havhorisonten. Så ser vi de hvide sandstrande, inden vi ånder lettede op på den lille havn, hvor en chauffør fra hotellet venter på os. Her starter, hvad der kunne ligne et slaraffenland, da kufferterne bliver smidt fra båden og ned på havnen. Vores kvindelige chauffører tager os under armen og møver os frem. I løbet af ingen tid, har vi vores kufferter, og vi sætter os på bagsædet og ruller vinduet ned, mens angstens sved blæser af vores pander og et paradys venter ved enden af den smalle grussti.

#### Matafonua er et paradys på jord

»Velkommen til Matafonua Logde.« Hunden Oli, ægteparret Nina og Darren tager imod os med åbne arme.

**»Så ser vi de hvide sandstrande, inden vi ånder lettede op på den lille havn, hvor en chauffør fra hotellet venter på os. Her starter, hvad der kunne ligne et slaraffenland, da kufferterne bliver smidt fra båden og ned på havnen.«**



Ulempen ved de mange palmehytter er, at cyklonerne hærger dem, og Tonga står ofte for skud for det stormende naturfænomen.

De viser os til vores *fale*, som er en hytte på stolper bygget af kokospalmeblade. Vi sætter os i restauranten og drikker af kokosnødden, der er blevet tilført en lys rom, mens vi venter friske fiske-tacos til frokost. Nu vil vi efterleve feriestrategien, som står skrevet på hotellets fællestoilet:

»Eat, beach, sleep – repeat.«

På stranden, der ligger få skridt fra vores fale, er der en lysende hvid strand, der er tom for fodspor. Palmerne hænger ned over sandet som grønne gardiner, og havet er klart og turkist. Vi breder vores håndklæder, og møver vores kroppe på plads i det bløde sand. Her er ingen, der forstyrrer solbadningen udover eremitkrabber, der kravler om kap over sandet.

#### Søndag er kirkedag – og lukkedag

Søndag skifter vi badetøjet ud med klæder, der dækker skuldre og knæ. Vi ved fra hotellets personale, at søndag er ekstrem hellig i Tonga, og de lidt over 100.000 øboere er overvejende kristne.

Det går op for os, da vi et par dage forinden vil planlægge en køretur til den sydlige del af øen. »Medmindre vi har et nødvendigt ærinde, er det strengt forbudt at starte bilen,« fortæller hotelejereren Darren. Faktisk vil vi få en bøde af myndighederne, hvis de ser os køre rundt på en søndag. Det er heller ikke muligt at tanke, da alle tankstationer holder lukket hver søndag. Tonganere laver nemlig kun tre

Fortsættes side 8



Hvalsæson i Tonga begynder i midten af juli og strækker sig helt til oktober. Pukkelhvalerne kommer til Tonga for at yngle og give liv til 'små' hvaler, der er 4 meter lange, når de bliver født. Efter oktober vil pukkelhvaler trække mod syd til Antarktisk.

#### Fortsat fra side 6

ting om søndagen: *lotu, kai, and mohe* (oversat: kirke, spise og sove). Kun hvis du arbejder for politiet, hospitalet eller har din egen restaurant på et hotel, må du undtagelsesvis arbejde. Ellers er søndag lukkedag og kirkedag.

Derfor ændrer vores lille gruppe hurtigt udflugten med det, som alle tonganerne laver om søndag. Vi trækker i vores mest anstændige tøj og går af grusstien ud for at finde en gudstjeneste.

»Hej piger. Hvor skal I hen?«

En lokal kvinde får øje på os i den nærmeste landsby, Laolofa. Vi får hende forklaret, at vi gerne vil i kirke, men ikke ved, hvilken vi skal vælge, da der er hele syv kirker i den lille by på knap 200 indbyggere. Hun foreslår os at gå med hende i den kirke, hvor hende og ægtemanden er på vej hen til. Vi nikker begejstrede og følger med dem til den lille landsbykirke.



Selv om det er en lille landsby, er kirken fyldt op af unge som ældre. Gudstjenesten går i gang, og vi fatter ikke et eneste af de prædikende ord, der foregår på tongansk. Men alligevel forstår vi vigtigheden hos de lokale, der ivrigt stemmer i præstens prædiken undervejs med høje tilråb og 'amen'. Vi bliver tilmed blæst bag over, da salmesang fylder rummet. Det er ikke tilladt at være højroret om søndagen, men i kirken er det god skik at synge for fulde lunger, da

det viser respekt overfor Gud. Efter gudstjenesten kommer folk hen og hilser med håndtryk og smil.

#### Hvalsafari

Tilbage på hovedøen er afslapning på Ha'apai skiftet ud med action på Stillehavet i forsøg på at finde hvaler. Pludselig bliver Frank Oceans sang afbrudt ved at kaptajnen river højtalerstikket ud og hæver pegefingeren ud mod havet. Vi ser noget længere ude i oceanet. Et plask.

**Der er en håndfuld operatører, der tilbyder hvalsafari. Vi var med 'Whaleswim, fish and dive', som var en heldags-tur, hvor man også spiser frokost på en øde ø og snorkler over koralrev.**

»Tag jeres vådragter på. Vi har set en hval,« kommanderer kaptajnen.

Vi hopper i vådragten uden at lyne ryggen helt og direkte i havet med snorkelmaske og svømmefødder. Svømmetage plasker ivrigt fra start for at følge med instruktøren, men de stivner i takt med, at vores gruppe nærmer sig ikke kun én, men to hvaler. En hun på 15 meter og en han på ni meter. Hvalerne nærmest svæver under os, og langsomt kommer de tættere på os og havets overflade.

Vi hyler begejstrede i vores snorkel, da der kun er en bølges længde mellem os og dem.

Rundt om hvalerne stimer fisk sig og muslingerne sidder klistret på det enorme dyr, mens de roligt bevæger sig gennem havet og op mod overfladen for at få luft. Her tænker man ikke over Stillehavets kvalmende bølger og det faktum, at vi befinder os på dybt, dybt hav med to kæmpe-mæssige dyr, der er mere end syv gange så store som os.

Med blærende ben er vi igen på land og motoren starter, mens vi kniber os i armen over, hvad vi lige har oplevet. Efter første svømmetur med hvalerne går der sport i at følge dem. Vi når i vandet fem gange med hvalerne og hver gang er det lige fantastisk at svømme så tæt på det store dyr. Efter ti dage i dette stillehavsparadis, må denne oplevelse være højdepunktet.

For hvis ikke man skulle tage til Tonga for de tomme palmestrande og den anderledes kultur, så skal man tage til Tonga for at tage på hvalsafari.